

NAJMACZ (2) *sb m*

N sg najmacz (2).

Sł stp brak, Cn s.v. najemnik, Linde XVII w.

Ten, który coś wynajmuje (2) : Conductor Naimacz. Calep 236b; Locator – Ten ktori do naieczią daie, naimacz. Calep 611a; [Locator. Naymacz [wyd. 1546: Náymacz] Ceruus F40 296].

Cf NAJEMCA, NAJEMNIK

LW